

Mišićava torza i bijele suknje

PLES Premijera Tala "Muškarci u suknjama, a žene isto?"

Dolje dodijeljene konvencije!

ZAGREB – Pitanje određuje li odjeća čovjeka, ili je ipak obratno, u nas je postalo puno više od retoričkog lamentiranja masovnom pojavom medija koji detaljno analiziraju modne navike viđenih Hrvata u svakoj (ne)prilici. Idealan trenutak da se o odjeći, kao moćnom "oružju masovne konvencije", progovori i na kazališnim daskama. Već i sam naziv "Muškarci u suknjama, a žene isto?" određuje smjer koji su autorice Larisa Lipovac i Tamara Čurić odabrale kao okosnicu najnovijeg projekta Plesnog centra

Tala, premijerno izvedenog u ponedjeljak u Gavelli. Na početku su izvođači – osim autorica, tu su još i doajen hrvatskoga performancea Žak Valenta, iskusni Branko Banković te dvoje izvrsnih mladih Puljana Ivan Blagajčević i Aleksandra Misić – goli do pasa. I od muškaraca i od žena vidimo isto: mišićava torza i bijele suknje Zdravke Ivandije (čiji su kostimi iznijeli lavovski dio predstave), kao simbole početka i jed-nakih mogućnosti. Poticajna originalna glazba Alena Kraljića, uz identifikacijske

videoulomke Ivana Marušića Klifa, prati metamorfozu svakog pojedinog izvođača i njegova kostima dok, kroz energični ritual razotkrivanja, doslovno ne izađu "iz ormara". Crne haljine zamijenile su suknje različitih boja, a rođenjem i konvencijama dodijeljene im uloge – one koje su sami izabrali. Borci, ili transvestiti, svejedno. Koreografski dinamična, osobito u grupnim scenama, predstava pretpostavlja izuzetnu fizičku pripremljenost, ali i nešto jaču dramaturšku kontrolu cjeline.

Zrinka RADIĆ